digitized by ukrbiblioteka.org

ЗА САМОСТІЙНІСТЬ, ЗА СОБОРНІСТЬ, ЗА ДЕМОКРАТІЮ

НАРОДНА ВОЛЯ

ОДИН ЗА ВСІХ, ВСІ ЗА ОДНОГО

NARODNA WOLA — THE PEOPLE'S WILL

РІК XXXI. Ч. 38. СКРЕНТОН, ПА., ЧЕТВЕР, 3 КВІТНЯ, 1941. ЦІНА ТРИ ЦЕНТИ — PRICE THREE CENTS SCRANTON, PA., THURSDAY, APRIL 3, 1941. XXXI YEAR. No. 38.

МУСОЛІНІ ПРОБУЄ ПОСЕРЕДНИЧИТИ МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І ЮГОСЛАВІЄЮ, ЩОБ НЕ ДОПУСТИТИ ДО ВІЙНИ

НІМЕЦЬКА ПРЕСА І РАДІО АТАКУЮТЬ ДАЛІ ГОСТРО ЮГОСЛАВІЮ ЗА ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НІМЦІВ І БЕЗПОРЯДКИ

БРИТІЙЦІ ЗАНЯЛИ СТОЛИЦЮ ЕРИТРЕЇ І ПІДХОДЯТЬ ДО СТОЛИЦІ ЕТІОПІЇ

Відносини між Німеччиною і Югославією погіршуються з години на годину і збройний зудар видається неминучим. Одночасно появились поголоски, що Мусоліні хоче взяти на себе посередництво, щоб не допустити до війни.

Мусоліні хоче рятувати себе

Досвідні обсерватори кажуть, що якщо Мусоліні підійметься такого посередництва, то він це буде робити у своїм власнім інтересі. Югославянські джерела заповіли, що якби Югославія була примушена до війни, то першим її кроком буде атак на італійську армію в Албанії, щоб тим чином дістати доступ до моря. Мусоліні налякався, що його армія впаде першою жертвою війни між Югославією і Німеччиною, і тепер працює над тим, щоб війни не було.

Щоб почин не виходив від нього, Мусоліні переговорює з генералом Сімовичем, щоб той приїхав до нього до Риму і прохав італійського посередництва. З Білгороду повідомляють, що генерал Сімович відмовився від того, але можливо, що поїдуть до Риму на запрошення Мусоліні міністер закордонних справ, Нінчіч, і ще один з міністрів.

Малі вигляди посередництва

Якби навіть показалось, що поголоски про посередництво Мусоліні правдиві, то вигляди на успіх цеї акції невеликі.

Берлін відкликав свого посла з Білгороду, лишаючи в Югославії тільки його заступника, щоб задокументувати тим напружені відносини. Одначе і в цій тактиці натиску Югославія не дала себе випередити Німеччині і ще передтим перша відкликала свого посла з Берліна.

Берлін атакує Югославію

Тимчасомі німецька преса і радіо продовжають скажену кампанію проти Югославії, обвинувачуючи її в переслідуванні німецької меншини, безправних ревізіях і арештах та закидаючи, що новий уряд не має сили вдержати порядку в державі. Тактика нагадує вповні подібну кампанію німецької преси перед атаком на Чехословаччину.

Югославянський уряд спростовує поширювані німцями поголоски про переслідування німців. Таксамо американські кореспонденти заявляють однозгідно, що в Югославії нема сліду безпорядків.

Німецький представник в Білгороді заявив кореспондентам у вівторок, що війні запобігти може хіба чудо. Німеччина транспортує без перерви війська на югославянський кордон через Болгарію. Одначе, на думку військових знавців, вона не буде готова до атаку ще яких десять днів.

Хорвати за єдністю

Становище нового уряду в Югославії зміцнилось настільки, що, як подають найновіші вістки, він має запевнену піддержку хорватів.

Провідник хорватської селянської партії, Мачек, що був залишений в новому кабінеті генерала Сімовича на становищі заступника премієра, не вернувся до Білгороду, одначе заявив, що вишле на своє місце іншого хорватського представника. Сам він хоче залишитись далі в Хорватщині, щоб в теперішній важний момент стояти в безпосереднім звязку з її населенням.

Бритійці заняли Асмару

Бритійська армія робить дальші поступи в Еритреї і Етіопії.

В Еритреї, після упадку твердині Керен, бритійські війська заняли столицю цеї італійської колонії, Асмару. Тепер перед ними відкривається дорога до одинокої доброї пристані в цій колонії, Массава, що віддалена на 60 миль від занятої столиці і є важною базою для постачання харчів і зброї.

В Етіопії, після перерви одинокої залізничої лінії, бритійська армія посувається з трьох сторін в напрямі столиці, Аддіс Абаба.

Бритійські повідомлення про заняття залізничої стації Діредава згадують про те, що етіопські вояки з італійської армії, після здачі цеї місцевости, кинулись на італійське населення і вчинили між ним погром. Бритійське військо, не зважаючи на всі зусилля, не могло вчас запобігти погромови, так що було багато жертв.

Ця вістка вказує на те, що разом з заломанням італійської оборони в Етіопії етіопські частини італійської армії починають звертатись проти італійців.

ЖІНОЧА ПРАЦЯ В НІМЕЧЧИНІ

Внаслідок покликання до війська мужчин, всі праці в Німеччині обсаджуються жінками. Трудова повинність для жінок розписана була з початку на пів року, тепер на два роки. Нормальна доба праці від 48 до 55 годин на тиждень. В фабриках до 10 годин денно. Платня жінкам на 20% менша, ніж мужчинам, бо, згідно обслідуванню, жінки роблять на 20% менше, ніж чоловіки. "Рекрутування" жінок в фабрики відбувається по потребі. Дівчат підготовляють до того спеціяльними вправами, таксамо й дорослих жінок, коли вони з працею не обзнайомлені. Матерям, що мають дітей, дозволяється раз на два тижні залишатися дома, щоб випрати білизну.

СИМПАТІЇ ФРАНЦУЗІВ ДО ЮГОСЛАВІЇ І АМЕРИКИ

З Віші повідомляють, що французьке населення почало отверто виявляти свої симпатії до Сполучених Держав та Югославії. В Ліоні, не зважаючи на заборону властей, зібрався гурт народу поверх 500 чоловіка, який маніфестував перед американським та югославянським посольствами, виявляючи свою симпатію обом країнам. Американському послови, адміралови Лейгі, який їде до Монте Карло, готують по шляху маніфестації. В Марселі маніфестація була така велика, що французький уряд мусів прохати за неї вибачення у роздратованих німців.

НІМЕЦЬКІ КАРИ В ПРОТЕКТОРАТІ

За продаж мяса поверх установленої норми в місті Клатев присуджено 70 осіб до покути в сумі сім мільйонів корон, тобто по 100,000 корон з кожного. Хто не заплатить, того візьмуть до концентраційного табору.

В Хебі німецький суд засудив німецьку жінку на кілька літ вязниці за те, що поцілувала польського полоненого.

ЗА ЩО УСУНЕНО СІКОРСКОГО

Польська газета "Нови Свят", що виходить в Ню Йорку, намагається представити справу димісії польського премієра, генерала Сікорского, як неминучість з огляду на труднощі обєднання головних військових і політичних функцій в руках одної особи. Політичні ріжниці, мовляв, між Ліберманом (жидом) і Галлером (антисемітом), Станчиком (соціялістом) і Сейдою (народовим демократом) відбивалися й на організації війська. Щоб не затягати "ідеологічного бою" до армії, Сікорский уступив. Тимчасом відомо, що справжньою причиною уступлення була промова Сікорского, в якій він заявив, що відроджена Польща має сягати від "моржа до моржа", не лише в старих межах, а ще й поширена. Англійська влада з тим не погодилася й Сікорский мусів уступити. Усунення Сікорского рішуче зажадали представники англійської робітничої партії.

ЧЕСЬКИЙ ОПІР У ПРОТЕКТОРАТІ

Один з редакторів "Чеського Слова", яке за республики було органом чеської народно-соціялістичної партії (Клофача), а тепер стало надзвичайно лояльним до німецької окупації, скаржиться на те, що жінки й діти чеських журналістів та публіцистів, які захищають співробітництво з німцями, дістають таємні листи з погрозами, що нарід з ними розрахується, коли прийде час. Деякі чеські організації примусили чеських письменників не писати книг про співробітництво, ані жадних оповідань про нацистичну "революцію". Згаданий редактор підкреслює, що тепер навіть найлівіші елементи поводяться, як найзавзятіші патріоти.

АНГЛІЙСЬКІ ПАРАШУТИСТИ У ФРАНЦІЇ

З Віші повідомляють, що англійські агенти часто спускаються у Францію на парашутах в час нічної темноти.

СУПЕРЕЧКА ЗА ФІНЛАНДСЬКІ КОПАЛЬНІ

Зі Стокголму повідомляють, що між СССР та Німеччиною поглиблюється розходження в справі використання фінландських ніклевих копалень у Петсамо (Печенга). До совітського нападу на Фінландію копальні належали канадійській Інтернешенел Никел Компані. Підчас війни були затоплені. По війні відновлені. СССР зажадав, щоб фінський уряд перебрав копальні в державну власність. Компанія, з огляду на труднощі експлуатації, згодилася і фінський уряд націоналізував копальні. З виробу підчас державного управління 60% віддавалося Німеччині (за згодою СССР), а 40% СССР. В грудні 1940 СССР відмовився від попередньої угоди й зажадав, щоб експлуатацію копалень провадила окрема совітсько-фінська компанія і щоб 51% вирібництва йшло до СССР. Сталося це внаслідок того, що канадійська компанія, спродаючи свої акції, більшість їх продала Совітам, щоб у такий спосіб витворити ріжницю інтересів між СССР та Німеччиною.

ВІДЕНЬ ПРОТИ НАЦИЗМУ

Американський журналіст Генрі, що недавно побував у Відні, повідомляє про зріст ворожости населення до нацистичного режіму. Не зважаючи на збільшення арештів, підпольна пропаганда не вщухає, а розгортається. У Відні будуються підземні захисти від бомбардування з літаків. Населення каже, що то для схованки німецьких вояків на час повстання населення. Уряд заборонив виставляти песу Шіллера "Дон-Карлос", бо кожного разу, коли на сцені звучали слова "Нехай буде думка вільною", глядачі уряджали бурхливу демонстрацію.

НЕ ПІШЛЮТЬ БІЛЬШЕ ХАРЧІВ ДО ФРАНЦІЇ

Після того, як французькі кораблі відказалися від контролі англійськими воєнними властями та довели до збройної сутички біля мароканських берегів, Англія рішила не пропускати більше ніяких кораблів до Франції. Американський уряд погодився не посилати туди більше поживи.

СТРАЙКОВІ ЗАВОРУШЕННЯ В ДІРБОРН І МИЛВОКІ

Робітники у великій фабриці автомобілів Генрі Форда в Дірборн, Миш., вийшли масово на страйк після того, як компанія звільнила чотирьох робітників за юнійну діяльність. Поліція в Дірборн, яка находиться на услугах компанії, поширила чутку, що робітники почали "сидячий страйк". Голова юнії автомобілевих робітників, Р. Дж. Томас, заявив, що балачки про "сидячий страй" є провокаційною видумкою. Урядовці Форда не дозволили юнійним представникам повідомити робітників про страйк і після того поширювали вістку, що робітники окупували частини фабрики. Обраховують, що біля 20,000 робітників страйкує. В деяких відділах фабрики мало прийти до незначних заворушень.

В Милвокі поліція пробувала газовими бомбами і пожарними сикавками розігнати тисячі пікетчиків біля фабрики Елис-Чалмерс, яку компанія старалась пустити в рух при помочі страйколомів. Після численних поранень по стороні поліції і пікетчиків, спроби насильства залишено і фабрику закрито. Справу вирішить Оборонна Рада Посередництва під проводм д-ра Дайкстри.

НІМЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ "СОЦІЯЛІЗМ"

Як німецькі націонал-соціялісти уявляють соціяльну рівність, видко з наказу німецького окружного "вождика" (гауляйтера) Мартина в Будишині, столичному місті сербів-лужичан, яким німці заборонили всякі прояви національної свідомости. В тім наказі заявляється, що чехи й поляки є ворогами німецького народу, а тому німецькі робітники не повинні сходитися з чеськими та польськими, а коли це робитимуть, то будуть прилюдно покарані. Жадний німецький робітник не повинен запрошувати до своєї хати робітника чеського чи польського, а навіть не сміє сідати з ними за один стіл, де би це не було. Чужий робітник не сміє бути наглядачем над німецькими. Німцям все має бути дана краща й легча праця, ніж чужим, і так далі.

ПОЧАВСЯ ЗАГАЛЬНИЙ СТРАЙК МЯГКОВУГІЛЬНИХ ШАХТЯРІВ

Мягковугільним компаніям вдалось накінець довести до загального страйку 350 до 400 тисяч шахтярів після того, як компанія звільнила чотирьох робітників за юнійну діяльність. Поліція в Дірборн, яка находиться на услугах компанії, поширила чутку, що робітники почали "сидячий страйк". Голова юнії автомобілевих робітників, Р. Дж. Томас, заявив, що балачки про "сидячий страй" є провокаційною видумкою. Урядовці Форда не дозволили юнійним представникам повідомити робітників про страйк і після того поширювали вістку, що робітники окупували частини фабрики. Обраховують, що біля 20,000 робітників страйкує. В деяких відділах фабрики мало прийти до незначних заворушень.

В Милвокі поліція пробувала газовими бомбами і пожарними сикавками розігнати тисячі пікетчиків біля фабрики Елис-Чалмерс, яку компанія старалась пустити в рух при помочі страйколомів. Після численних поранень по стороні поліції і пікетчиків, спроби насильства залишено і фабрику закрито. Справу вирішить Оборонна Рада Посередництва під проводм д-ра Дайкстри.

АМЕРИКАНСЬКІ РЕСПУБЛИКИ ЗАБИРАЮТЬ ЧУЖІ КОРАБЛІ І ЛІТАКИ

Майже всі республики в середущій і південній Америці пішли за прикладом Сполучених Держав і обсадили своїми залогами німецькі й італійські кораблі, що находились в їх пристанях.

В Перу військо забрало два великі літаки, варштати й ангари летунської лінії, якої власником є німецька компанія. Перувійські контрторпедовці пустились в погоню за двома німецькими кораблями, які день передтим втекли з пристані Калао. Німці затопили в пристані два кораблі, які не могли втекти.

Італійці затопили один корабель у мексиканській пристані Тампіко, коли військо хотіло їх обсадити. Кілька інших кораблів там же і у Вера Круз мексиканські власти перебрали неушкодженими.

В Пуерто Кабело в Венецуелі німці спалили три свої кораблі, італійці один. Три кораблі забрала влада Венецуелі неушкодженими.

Німці спалили один свій корабель в Ґваякіл, Еквадор. Залогу арештовано.

У Сполучених Державах прокураторія внесе жалобу на команди захоплених кораблів, які були ушкоджені. Протестів Німеччини й Італії не візьметься під увагу. Кажуть, що в ті саботажі були вмішані дипломатичні представники обидвох згаданих держав.

ПЛАНУЮТЬ КОНВОЇ

Серед урядових кол у Вашинґтоні, в тому числі й в конгресі, поширена думка, що Сполучені Держави не можуть дозволити на те, щоб їх поміч Англії була затоплювана німцями. Планують поширити так звану "невтральну зону" на Атлантійському Океані далеко на схід. Американські кораблі супровожали б транспорти зброї до меж тої зони, а далі перебирала б конвой англійська флота. Це скоротило б їй дорогу на яких дві трегини і англійці могли б вживати більше воєнних кораблів для стереження транспортів перед літаками й субмаринами.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ПОХВАЛА ЮГОСЛАВІЇ

Московська "Правда" хвалить Югославію, заявляючи, що її поведінка "достойна похвали". Разом з тим "Правда" спростовує чутки, буцім то Москва офіціяльно гратулювала Білгородови, але додає, що "можливо уряд забув це зробити або ще не надумався". "Безперечно, — мовляв, — серби мають блискуче минуле. Коли нарід з такими властивостями й дістає привітання, то в цім нема нічого незвичайного."

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ СТРАЙКОВИХ ОБМЕЖЕНЬ

Президент Розевелт заявився рішуче проти проти-страйкових законів, які планують деякі реакційні кола. Він заявив, що перше треба дати можливість новій Оборонній Раді Посередництва виконати свої функції. В урядових колах панує переконання, що більша частина страйків є наслідком провокації і впертости компаній, які хочуть використати теперішнє напруження й патріотичне піднесення на те, щоб зломати силу ненависних їм робітничих організацій.

ҐІТЛОВ ПРОТИ БРИДЖЕСА

Першим свідком проти юнійного лідера Бриджеса в Сан Франсиско є бувший секретар комуністичної партії, Бен Ґітлов. Він каже, що комуністи помогли заложити К. І. О. по наказу з Москви, та що Бриджес був з ними у спілці.

СІКОРСКІ В КАНАДІ

Премієр польського уряду в Лондоні, генерал Сікорскі, прибув до Канади, де буде вербувати жовнірів до польської армії.

СВЯТО ВЕСНИ

У Такома, Вашинґтон, закінчилось в понеділок щорічне свято весни парадним походом, учасники якого вжили для прикрас якого пів мільйона квіток. На образку бачимо розлогі поля з квітами і дівчат, що збирають їх для весняного походу.

digitized by ukrbiblioteka.org

Народна Воля

NARODNA WOLA — THE PEOPLE'S WILL

Орган Українського Робітничого Союза в Скрентон, Па. Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу, за винятком державних американських і українських свят.

Ukrainian paper published every Tuesday, Thursday and Saturday, except on National or Ukrainian holidays, by the Ukrainian Workingmen's Association, 524 Olive Street, Scranton, Pa.

Entered as second-class mail matter June 16, 1913, at the Post Office of Scranton, Pa., under the Act of March 8, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103. of the Act of October 3rd, 1917, authorized July 10th, 1918.

НАРОДНА ВОЛЯ

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
В Сполучених Державах з виїмком Скрентон, Па., на рік	$3.00	In the United States (except Scranton, Pa.), per year	$3.00
На пів року	$1.50	Per 6 months	$1.50
В Канаді, заграницею і в Скрентон, Па., на рік	$5.00	In Canada, foreign countries and in Scranton, Pa., per year	$5.00
На пів року	$3.00	Per 6 months	$3.00
Ціна поодинокого числа 3 центи		Single copy 3 cents	
Телефон: 2-8897		Telephone: 2-8897	

Адреса — Address
NARODNA WOLA, 524 Olive Street, Scranton, Pa.

За оголошення редакція не відповідає

ПОМОЖІТЬ СВОЇМ ДЕЛЕГАТАМ

Минулої неділі останні відділи Українського Робітничого Союза вибрали своїх делегатів на Десяту Головну Конвенцію, яка зійдеться за шість тижнів. Деякі відділи вже склали, інші ще складуть на протязі квітня свої передконвенційні проєкти. Їх у травні розгляне статутова комісія, яка буде призначена зпоміж делегатів, а там далі відбуде свої наради, винесе свої рішення і переведе вибір уряду "сойм" нашої організації.

Та цього мало. Тих шість тижнів кожний делегат, якому відділ доручив заступати його на Десятій Конвенції, повинен вжити на організаційну працю, себто на приєднання одного або більше членів до У. Р. Союза. Піднята місяць тому в Народній Волі думка про це стрінулась з загальним одобренням і делегати повинні старатись її виконати. Правда, для цього нема ніякого примусу, окрім одобрюючої опінії членства. Але саме тому всі делегати повинні пошанувати ту опінію і зробити добровільно прислугу нашій організації.

Можливо, що в деяких місцевостях делегатови, який з оправданих причин не займався організаційною роботою, трудно буде найти кандидата на члена. Та в таких випадках інші, більш досвідчені члени відділу повинні йому помогти, щоб їх представник не приїхав до Рочестеру з порожними руками.

Тому нехай кожний відділ подбає, щоб його делегат привіз з собою що найменше стільки апліканій, скільки матиме голосів. Це не тільки почесний обовязок делегата, але й цілого відділу, і члени та відділові урядники покажуть ділом, що дбають про свою організацію, коли допильнують, щоб цей обовязок був сповнений.

ГІТЛЕР ГУБИТЬ ІНІЦІЯТИВУ?

Події останніх місяців показали, що держави "потрійної осі" випустили зі своїх рук ініціятиву, яка дала їм у минулому значні успіхи. Вони давніше створювали ситуації, заскакували противників несподіванками і там примушували їх відбиватись, оборонятись, а часто й розгублюватись. Тепер диктаторський союз починає сам переходити на таке положення і найближчі місяці покажуть, чи його армії і громадянства зуміють переносити та перемагати труднощі так, як це робили демократії.

Зворот почався від грецького наступу на Коріцу й Арґірокастрон в Албанії і від англійської офензиви в Лібії. Успіхи на тих фронтах показали усьому світови глиняні ноги італійського фашизму. Після того прийшло американське приречення як найповнішої помочі Англії та такі маневри американської флоти й дипломатії, які спинили японський розмах у сторону Голандської Індії і Сінґапур в Азії.

Ухвалення закона про допомогу державам, що змагаються з агресорами, і призначення на ту ціль сімох більйонів доларів підтвердило факт, що найсильніша й найбагатша республика в світі стає беззастережно проти японсько - німецько - італійської спілки. Англійські перемоги в Еритреї, Сомалії й Етіопії пошарпали далі престіж і моральну та матеріяльну силу Італії. Перевіз англійських військ до Греції і кількакратні перемоги англійської флоти над італійською показали Гітлерови і Мусоліні обриси нового фронту. Останні події в Югославії та захоплення італійських і німецьких кораблів урядом Сполучених Держав і інших американських республик стались також цілком не по планам стратегів і політиків "осі".

Значіння тих виступів демократичних держав примушує диктаторів міняти основно свої плани. Окупація Болгарії була вже таким кроком, якого у первісних планах Гітлера не було. Стараючись витягнути Мусоліні з албанського болота, він сподівався, що сама загроза такої окупації налякає греків. Майже два місяці німецькі технічні війська явно й славно возили своє знаряддя на Дунай і заповідали будову понтонових мостів, рахуючи, що цього вистачить, щоб Грецію залякати. Коли ж страшення не помогло, тоді німецькі війська увійшли в Болгарію, сподіючись, що це накінець поможе. Тимчасом підтримана Англією Греція не залякалась, Туреччина не дала себе перемовити, а Югославія остаточно розторощила німецько-італійські надії на опанування Балкану.

Все це є труднощі, яких Гітлер, Мусоліні і японські мілітаристи не предвиджували. Замісць турбувати противників своїми несподіванками, вони тепер їм раз по раз мусять міняти та пристосовувати свої плани до нових ситуацій, витворених демократичними країнами і їх союзниками. Замісць починати наступ на Англію, прикінчувати Хіну та здобувати багаті острови Джаву, Борнео, Целебес і англійську Малаю, вони мусять турбуватись, як на випадок війни з Югославією рятувати італійську армію від цілковитого розгрому й полону в Албанії, як оминути створення балканського фронту, на якому противники диктаторів зможуть виставити півтора до двох мільйонів жовнірів, та як обороняти Японію і її дотеперішні здобутки в Хіні й Манчурії на випадок американської ворожнечі.

Найбільший клопіт "осі", це італійське питання. Коли після розгрому в Лібії, поразок і вже певної втрати Еритреї, Сомалі і Етіопії, розгрому італійської флоти і постійних невдач у війні з Грецією, прийшла б ще втрата Албанії, тоді Італія стала б не союзником, а "млинським каменем" на шиї японського й німецького диктаторів. Звільнена з Середземного моря англійська флота зможе тоді покласти кінець німецьким нападам на американсько-англійські транспорти на Атлантійському океані, а новий балканський фронт виточить з Німеччини більшу частину сил, яких Гітлер хотів вжити для наступу на Англію. Сім же більйонів американської технічної допомоги скоро переважать сім років німецької підготовки до цієї війни. Березневі дні, про які Народна Воля недавно писала, готові таки стати початком звороту у змаганні між демократіями і диктатурами, і то звороту не в користь держав "осі".

ІМПЕРІЯЛІСТИ СЕРЕД ДЕМОКРАТІЇ

Імперіялізм та демократія цілком протилежні річі.

Основою імперіялізму є егоїзм (самолюбство), бажання прибрати до своїх рук, підпорядкувати, поневолити й визискувати інші народи. Панувати над ними. Головні аргументи його — економічні інтереси, історичне право (переможника), стратегічні потреби, фізична сила. "Ідеологія" права — захист культурнішого народу, забезпечення його життєвих потреб хоч би й винищенням інших. Кожен імперіяліст уважає свій нарід найкультурнішим, найважнішим у світі, а всі інші — за другорядні. Свій нарід уважає за націю, а інші лише за національности: свій нарід за нарід, а інші — за народности; свою мову — за мову, а інші — за наріччя і т. п. Імперіяліст уважає свій нарід народом "вибраним" для здійснення великої культурної ролі в світі, а всі інші — для служби йому при виконанні тієї ролі. Отже в засаді не визнає рівности народів.

Основою демократії є признання кожному рівного права з іншими. Признання як одиниці, так і народові, що кожне з них є самоціллю. Кожне має право само собою управляти по своїй волі. Ні від кого не залежати.

Як внутрішня державна демократія не можлива без самостійности і рівности осіб, так міжнародня не можлива без самостійности і рівности народів. Самостійність, рівність, право самовизначення — головні підстави міжнародної демократії. Де немає порозуміння самостійних, рівноправних народів, там немає демократії. Існує лише диктат дужчого.

Головні ознаки міжнародної демократії — рішення без зброї, порозуміння на засадах етнографічних прикмет, людських потреб; загального голосування (плебісциту) і т. п. Демократія не знає політичного поділу на нації й національности, народи й народности, мови й наріччя. Кожна людська група, незалежно від того, чим вона звязана — географією чи етнографією чи просто економікою, нарід чи народність, мова чи наріччя, — коли того хоче, має право на самоуправу, на самовизначення, на впорядкування свого суспільного життя так, як визнає за краще. В спірних же питаннях з сусідами — за спільні економічні скарби, шляхи, можливости — не знає іншого способу, як вільне порозуміння, арбітраж, міжнародній суд.

Демократія не забороняє жадному народови називатись так, як він себе називає. Не накидає йому свого імени. Шанує його. Незалежно від величини народу.

Така основна ріжниця між імперіялізмом та демократією. Імперіялізм намагається підпорядкувати, поневолити й самочинно визискувати народи. Демократія — визволяє їх з неволі, забезпечує рівні права й можливости існування всім на основі вільної згоди й компромісів та компензацій.

Одначе в практичному житті доводиться нам нераз бачити, як особи, що називають себе демократами, поводяться, як імперіялісти.

Нема нічого дивного, коли німецький нацист в Чехії забороняє друкувати книжки по польськи чи перекладати з польської мови на тій основі, що "польської літератури нема". Це цілком відповідає нацистичній імперіялістичній ідеології, яка визнає лиш свій нарід за нарід, а решта — це погній для нього. Одначе зовсім не нормально, коли цю саму думку толерують без застереження русскі демократи, даючи змогу для повторювання Валуєвського "нет, не было и быть не может". Ще дивніше, коли польський генерал Сікорскі, стоючи на чолі тієї польської групи, яка хоче відбудувати Польщу за допомогою демократичних держав, заявляє, що Польща має бути відновлена в старих межах: "од моржа до моржа".

Ми не є прихильниками СССР. Одначе, коли генерал Сікорскі заявляє, що Польща є в стані війни з СССР, то ми питаємо: за що? Ми, українці, також в стані війни з СССР. За свої землі, за свої права. За чиї ж землі і за чиї права воює з СССР генерал Сікорскі? Польських там нема. За українські? Щоб зробити їх вільними й самостійними, чи щоб прилучити до Польщі?

Розуміється, генерал Сікорскі не мріє про усамостійнення України. Він, як і Сталін, мріє про вихоплення українських земель для своєї "імперії". Чому ж тоді топчеться серед демократії? Що в нього спільного з демократичними засадами?

Ще дивнішою є поведінка деяких чехів та словаків. Цілком розуміємо й оправдуємо їх обурення з приводу того, що мадяри вигадали новий нарід "словяків", немов би відмінний від "словаків". В січні цього року мадярські часописи та радіо оповістили, що "горно-угорські славяни складаються з двох народів, які розріжняються вдачою, звичаями й мовою. На сході живуть словяки, а на заході — словаки . . . Між ними розділ не менший, ніж між чехами й словаками". Словяки, мовляв, все були лояльні до Мадярщини і т. д.

Смішна й ганебна така "наука". Але чому ж деякі чехи й словаки, що називають себе демократами, серйозно пишуть про "карпаторусский нарід"? Хіба чехословацька академія наук не сказала, що на Карпатщині живе нарід український? Яка наука знає "карпаторусский нарід"? Ця справа прибирає особливого присмаку у звязку з польсько-чехословацькою співпрацею та заявою д-ра Е. Бенеша про віднову Чехословаччини в попередніх межах. Розуміється, кожний демократ має право бажати влучення в державу його народу просторів і інших народів, але — яким способом? Без порозуміння з тим народом? Чи на основі порозуміння з "словяками" проти "словаків"? Тут демократією не пахне.

Всім відомо, що на Карпатщині, Лемківщині, Холмщині, Галичині, Волині, Буковині, Басарабії, Дніпрянщині живе український нарід. Чому ж ми не чуємо жадної згадки про нього в польських і чехословацьких колах, які збираються відбудовувати свої держави за допомогою демократичних держав, на буцім то демократичних засадах?

Зрозуміло, чому мовчать большевики. Порозумілися з Гітлером. Диктатура поділилася з диктатурою українськими землями. Ну, а як же демократія має з ними поступити, коли буде повалено, хоч би одну диктатуру?

Хіба український нарід не хоче миру, спокою й добросусідства? Не хоче демократичної будови світу? Чому сусіди, які працюють з демократичними державами, замовчують українську справу? Чому ховаються від українців по кутках? Хіба це демократія?

Думати, що демократія має відбудувати лише їх держави в старих межах наївно. Колективна безпека вимагає не розподілу українських земель поміж "демократичними імперіялістами", а згуртування їх в самостійне державне тіло, яке стало би поруч з демократичними державами проти зажерливого німецького й російського імперіялізму. Зазіхання на українські землі деяких поляків і чехословаків, що стоять в таборі демократичних держав, тільки підриває авторитет демократії.

Обовязок українців в Америці висвітлити шкоду від цього демократичного табору. Американці й англійці напружують всі сили, щоб врятувати демократію від насильства диктатур, а дрібненькі польські та чехословацькі егоїсти, сами ще не здобувши волі, клопочуться вже над тим, як поневолити український нарід після того, як він буде визволений зусиллями великих демократій.

З цим рішуче треба боротись. Добре, що викинуто Сікорского. Але не треба забувати і за його однодумців. Ніхто не сміє прикривати свої імперіялістичні зазіхання демократичним прапором.

Н. Григориїв

ГОЛАНДСЬКИЙ ОПІР

Голандський учений П. Бруйн, що недавно прибув до міста Ню Йорку, розповідає, що голандці не припинили пасивного опору проти німців. Телеграфічні й телефонічні лінії перерізуються майже що-дня; на німецьких вояків невідомо, хто стріляє; по ночах їх скидають до каналів; на фабриках перешкоджають виробляти потрібні німцям річи. Дві голандські субмарини, які будувалися в Ротердамі і які німці хотіли вжити для себе, зіпсовано. Одну ще до спуску, а другу так, що після спуску вона вже не виринула.

ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД У. Н. РАДИ В НЮ ЙОРКУ

В минулу суботу, 29-го березня, відбувся в Бетговен Голл в Ню Йорку перший окружний зїзд Української Національної Ради в приявности 37 делегатів місцевих У. Н. Рад нюйорської округи і гостей. У зїзді брали участь представники Ню Йорку, Нюарку, Пасейку, Филаделфії, Іст Гемпстед, Н. Й., Істон, Па., і сумежних з ними громад. У Нюарку і Пасейку місцеві Ради находяться ще тільки в стані організовання.

Зїзд був присвячений в першу чергу організаційним справам. Реферати й дискусія дотикала головно питання, як скріпити й поширити по громадах нюйорської округи організацію Національних Рад.

Українські Національні Ради є по своїх громадах центром зєднання і спільної праці тих українських організацій, що визнають кличі Самостійности, Соборности і Народоправства (демократії) України і однаково різко відмежовувались завсіди і відмежовуються тепер від усіх тоталітарних орієнтацій, большевицьких, нацистичних, фашистських, чи інших.

Нарадами зїзду проводив гр. Іван Матейко з Раковей Біч, Н. Й. Заступником предсідателя був гр. М. Стодольський з Нюарку. Секретарювали: Іван Мартинець з Ню Йорку і Евстахій Сенчій з Ґарфілд, Н. Дж.

Про діяльність організації У. Н. Ради в Америці, від часу її заснування на Рочестерській Нараді з 25-го листопада 1939, здавали звіт три члени її секретаріяту: В. Левицький, М. Січинський і Н. Григориїв. Як виходить з звіту, до організації У. Н. Ради приєднались дотепер 27 центрів. У 19 існують вповні зорганізовані й діяльні місцеві Ради або Комітети, а в решті вони є в стані організовання. Число місцевих організацій, що входять у склад місцевих Рад і Комітетів, перейшло 200, в чому є відділи чотирьох запомогових Союзів та інших організацій, самостійні місцеві товариства, горожанські клюби, організації молоді й жіночі організації.

Деякі Ради обхоплюють своєю діяльністю цілі повіти (наприклад У. Н. Рада повіту Лузерн у Вилкс Беррі, Па.), або обіймають по кілька сусідних громад. У більших громадах осередки У. Н. Ради носять назву місцевих У. Н. Рад, у менших — місцевих Комітетів. В кількох громадах ці осередки задержали назву Українських Громадських Рад.

Центральна У. Н. Рада складається в теперішній хвилі з 48 членів, між якими є 22 члени Ініціятивного Комітету, що був створений у Рочестері на нараді з 25-го листопада 1939, і з 26 представників від кожної місцевої Ради чи Комітету. Працею центральної У. Н. Ради керує секретаріят у складі трьох вище згаданих членів.

Діяльність місцевих У. Н. Рад і Комітетів обіймає всі справи — локальні і загально громадські, — що є важні для громадян українського походження. Вони влаштовують віча і лекції, національні обходи, переводять збірки і обмірковують спільно всякі громадські справи, що приходять на чергу в їх громаді. При деяких Радах зорганізовані пресові комітети для інформовання місцевої преси про українські справи, при деяких створені стипендійні фонди для молоді, тощо. Відповідно до обставин, ці Ради і Комітети стараються стати осередками громадського життя в своїй громаді чи повіті та зєднати до спільної праці всі незалежні, демократичні сили української іміграції та родженої тут молоді.

Всі місцеві У. Н. Ради і приналежні до них організації брали активну участь у Конґресі Американських Українців у Вашинґтоні. Їхній поставі треба у великій мірі завдячити те, що відбувся один, демократичний конґрес.

Окрім широкої переписки, яку секретаріят веде, він видав на протязі року ряд відозв й інструкцій для місцевих осередків.

Український Національний Фонд, що збирається У. Н. Радою, призначений на потреби піддержки державних змагань України.

В дискусії над звітами з місць і над програмою дальшої праці обмірковано головно справу створення нових місцевих осередків в нюйорській окрузі. При програмі дальшої праці звернено головно увагу на потребу видавництв.

Окрема увага була присвячена на зїзді справі організації жіноцтва (реферувала гром. Е. Залевська) й організації молоді.

У дискусії забирали голос, між іншим: І. Кожушко, М. Кізима, І. Мартинець, Г. Тернопільський, Т. Гончар, В. Дроботій, всі з Ню Йорку; К. Багрій з Іст Гемпстед, Н. Й.; М. Стодольський і гр-ка Дорошенко з Нюарку; С. Сенчій з Ґарфілд, Н. Дж.; О. Андрієвич з Пасейку; Д. Гайовий і І. Гайґель з Филаделфії; В. Сокіл з Істон, Па., і інші.

На зїзд наспіли листовні й телеграфічні привіти від місцевих Рад і Комітетів з Рочестеру, Клівленду, Бофало, Шикаґо, Дітройту, Бостону, Скрентону, Вилкс Беррі, Торонто, Ґренд Репидс, Миш., Вунсакет, Р. Ай., Ленсинґ, Миш., а також від голови центральної У. Н. Ради, гр. Ст. Децика з Бофало, і від відділу 10 О. У. в Бостоні.

Дальші окружні зїзди У. Н. Ради намічені в недалекій будуччині в Бостоні, Дітройті, Рочестері і Вилкс Беррі.

НОВІ АНГЛІЙСЬКІ БОМБИ

Англійці почали вживати нових бомб великої сили. При нападі на німецький промисловий центр в Емдені нові бомби зробили великі руїни: підкидали цілі доми вгору. Які ті саме бомби, англійці не подають до відома.

НОВИЙ НАБУТОК АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЛОТИ

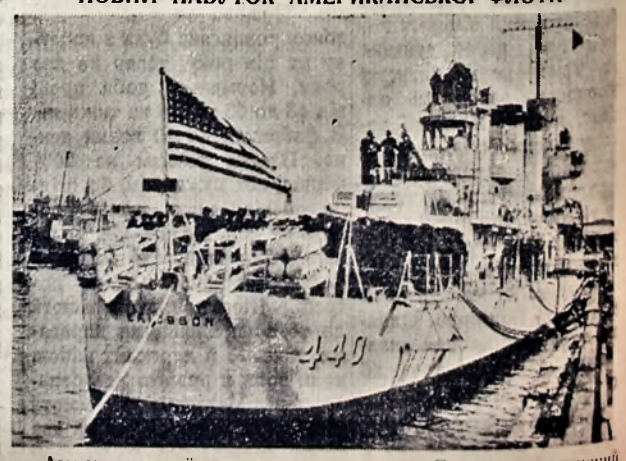

Американський проти-торпедовець Ериксон, спущений недавно на воду в нюйорських корабельних доках.

digitized by ukrbiblioteka.org

ДОПИСИ

СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ НОВОГО ВІДДІЛУ У. Р. С. В МОНТРЕАЛІ

Вже від довшого часу свідоміші члени першої станиці Союза Бувших Українських Вояків в Монтреалі почали цікавитись Українським Робітничим Союзом, як запомоговою організацією, котра подає поміч не тільки своїм членам, але і їх родинам. Зацікавлення У. Р. С. між членами першої станиці С. Б. У. В. з кожним днем зростало і за короткий час перемінилось в організаційну працю для створення відділу У. Р. Союза.

В звязку з тим були скликані організаційні збори на 21-го лютого. На тих зборах відбулось іменовання Товариства "Дністер", при котрім має існувати відділ У. Р. Союза, був вибраний уряд згаданого товариства і виповнено аплікації кандидатами, котрі заявились бути членами У. Р. Союза. По відісланню аплікацій до Головної Канцелярії, 3-го березня кандидати отримали повідомлення, що Головний Уряд приняв всіх в члени У. Р. Союза.

23-го березня відбулися збори Товариства "Дністер", на яких святочно відкрито відділ У. Р. С. Ті збори можна вповні назвати святочним відкриттям відділу для того, що в кожного члена можна було побачити на його обличчу святочний настрій, а в душі задоволення, що по довгім ожиданню їх бажання здійснилось.

Збори отворив голова відділу і короткою промовою згадав тих членів У. Р. Союза, що вже відійшли з організації на вічний спочинок, та завізвав присутних повстати з місць і однохвилевою мовчанкою вшанувати їх память. Відтак голова пояснив значіння У. Р. Союза, прочитав деякі важніші точки зі статута У. Р. С. і покликав відділового секретаря до звіту з організаційної праці відділу.

Секретар пояснив, які були труднощі при організованню відділу та хто робив найбільше труднощів, а відтак заявив, що він зараз дуже задоволений, що вдалось йому допровадити ту тяжку працю до кінця і тепер вже буде легче працювати спільно зі всіми членами для поширення У. Р. Союза взагалі, а свого відділу зокрема. Після того секретар передав голові членські грамоти для вручення їх членам.

Святочне вручення грамот для членів відбулось дійсно в святочному настрою, бо при кожному врученню грамоти голова відділу короткою промовою бажав кожному членови з-осібна здоровля, щастя і многих літ, а кожний член у відповідь складав врочисте приречення, що буде щиро працювати для розвитку У. Р. Союза, особливо в Монтреалі, де відчувається найбільший брак робітничих організацій серед українського громадянства.

Потім був покликаний до слова голова 308-го відділу, котрий був запрошений спеціяльно на відкриття нашого відділу. Він передав новому відділови дві книжки, протоколову і касову, як дарунок від себе, та побажав доброго успіху в праці, скорого розвитку в сильну організацію і щирої кооперації зі всіми відділами У. Р. С. в Монтреалі.

На останку був покликаний до слова наш скарбник, котрий щирими словами згадав довголітнього голову У. Р. С., Мирослава Січинського, та пояснив його заслуги між українським загалом за довголітню працю для загальної української справи.

На тих зборах були ухвалені дві важніші постанови, а саме: 1. Щоб кандидати на членів У. Р. С. по можности виповняли свої аплікації тільки на зборах, і 2. щоб збори відбувались в першім тижні по першім кожного місяця. На тих же зборах три нові кандидати виповнили аплікації.

Член нового, 42-го, відділу У. Р. Союза в Монтреалі

ПІДГОТОВКА СПОМИНУ ПРО С. РУСОВУ (Клівленд, Огайо)

Заходом 30-го відділу Союза Українок Америки відбудеться в найближчу неділю свято в честь Софії Русової. Товариство старається влаштувати це свято своїми клівлендськими силами при помочі і за порадами громадянки Е. Залевської. Наше товариство ще не займалось устроюванням таких свят і тому підготовлення того виступу завдає нам досить труднощів. Сподіємось, що громадянство міста Клівленду піддержить наші заходи і в той день громадно прибуде на свято. Тим воно засвідчить свою пошану для Софії Русової, що працювала для українського народу все своє життя та поклала великі заслуги для відродження нашого народу.

Софія Русова заслужила собі в українського народу на такий спомин і її праця повинна бути загально відома. Трицятий відділ Союза Українок Америки взяв тому на себе обовязок вшанувати її память. Просимо все громадянство, а особливо українське жіноцтво, підтримати наші заходи і прийти в неділю, 6-го квітня, пополудні, до Українського Народного Дому, при 2253 Вест 14-та вулиця, на наше свято. Товариство докладає усіх сил, щоб програма була як найкраща.

М. Федик
членкиня Союза Українок

ЮГОСЛАВЯНСЬКА ОПОЗИЦІЯ

Попередній югославянський уряд підписав договір з "вісю". Не цілком такий, як інші балканські держави, а все ж таки договір.

Головних причин для того було дві: німецький кулак, який уже піднесений над Балканом, а над Югославією особливо, та господарський інтерес. Фактично Югославія проти її волі віддана Німеччині вже давно. Раніш, ніж Чехословаччина. А саме в тих часах, як англійські й французькі торговці по смерти короля Олександра Першого покинули югославянський ринок на ласку німців.

Вони й раніш не дуже за ним пильнували, але король змушував їх до того через відповідні уряди. По його ж смерти ніхто вже не мав сили примусити англійських та французьких "шкурників" помогти господарському становищу країни, яка стільки витерпіла в часі світової війни. І німці то використали блискуче. Привязали до себе Югославію торговельними вигодами. Міста опинилися під німецьким впливом. Промисловці й торговці — в німецькій кишені. Навіть доля селянства в значній мірі, помимо його волі, а навіть знання й свідомости, опинилася в німецьких руках. Через торговлю.

Тому то розвязати питання — з Німеччиною чи Англією — було в останній час не легко. Душею вся Югославія, за малими винятками, з Англією. Але — німецький кулак над головою, а англійський захист? Правда, в останні часи дуже наблизився. Проте — хто кілька літ тому відіпхнутий був англійцями в торговельних справах до німців, не зразу міг знищити свої душевні настрої, які наросли за літа. Вищі торговельно-промислові кола пішли з німцями й потягнули за собою попередній уряд.

Проти того зараз виявилася величезна опозиція. Опозиція народу. В Сербії, Чорногорі, Босні, Македонії майже весь нарід виявив непогодження з урядом. Ніщо так не звязало югославянські народи, як небажання іти разом з німцями. Страх перед їх деспотією.

Часописи подали відомости, що в Крагуєваці, осередку південної Сербії, все міське населення разом з селянами урядило демонстрації з співом сербських революційних пісень і окликами: "Геть з Гітлером!" Поліція, вислана для охорони порядку, не втручалась. І безладдя не було. Нарід дисципліновано виявив свою волю.

В Скоплі серби разом з македонцями зробили те саме. В Босні на стації Баня Лука зібралися тисячі народу для зустрічі одного з провідників селянської партії, Бранка Чубриловича, що зрікся міністерського становища на знак протесту проти угоди з "осею". З революційними піснями "комітаджів" (повстанців) нарід взяв Чубриловича на руки й поніс по вулицях міста.

В Чорногорі кількатисячне зібрання селян вислало князеви Павлови телеграму, що Чорногора повстане проти спілки з німцями.

Білгородський епископ Микола з церковного амвона осудив політику порозуміння з "осею" й закликав нарід до боротьби. Епископ В. Прибичевич, брат національного героя, подав прохання про звільнення на випадок підписання договору. Сербський патріярх, Гаврило Доцич, особисто переконував Павла не підписувати договору з німцями. Югославянський посол в СССР один з відомих провідників селянства, М. Гаврилович, загрозив димісією і поворотом у Югославію для організації опозиції. Найстарший дипломат Сербії, визначний публіцист Ж. Балуджич, заявив: Перед Югославією є лише два шляхи: або битися з німцями або стати тереном громадянської війни, тобто битися між собою.

По стороні опозиції стала й стара військова організація "Обєднання або смерть", відома більше під назвою "Чорна рука", а також могутня "четницька" організація та соколи. Осередком опозиції є хліборобська партія та ріжні інші демократичні організації. Компромісове становище зайняли хорвати, словінські клерикали та ріжні групи урядової радикальної партії.

Заворушення в ріжних місцях Югославії зростали, особливо в Старій Сербії, Чорногорі й Словенії. Демонстрації проти Гітлера не припинялися. Навіть в Білгороді школярі в літах 14 до 19 ходили по вулицях, вигукуючи: "Геть з Гітлером й Мусоліні!" Телефонічний та телеграфічний звязок Білгороду з провінцією нераз переривався.

Накінець обурення договором досягнуло свого вершка. Добре підготований переворот поставив на чолі держави людей, які не хочуть коритись німцям. Югославія знову є невтральною країною і сміливо ставить чоло німецьким погрозам.

Я. Кс.

ЧЕХОСЛОВАКИ ЖАДАЮТЬ ВІД АМЕРИКИ ПРИЗНАННЯ ЇХ ВЛАДИ

В звязку з приняттям закона про поміч демократичним державам, чехо-словацька влада в Лондоні подала через свого посла у Вашингтоні, В. Гурбана, прохання урядови Сполучених Держав, щоб він визнав чехословацьке правительство Е. Бенеша. Головні аргументи прохання в тім, що фактично Америка вже стала по стороні Англії та її союзників, а тому дотримування формальностей у відносинах з німцями втратило свій резон. Німці використовують непризнання влади Бенеша для скріплення свого становища в Чехо-Словаччині.

Дехто думає, що згадка президентом Розевелтом Е. Бенеша в останній промові є доказом наміру уряду Сполучених Держав признати чехословацьку владу за кордоном.

ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ ВИБОРУ ДЕЛЕГАТІВ НА ДЕСЯТУ КОНВЕНЦІЮ У. Р. С.

Оцим повідомляється всі відділи і їх місцевих урядників, що згідно з статутом Українського Робітничого Союза, вибори делегатів на Десяту Конвенцію У. Р. Союза мали відбутися на протязі місяця березня (марта) 1941 і з кінцем місяця мали бути закінчені. Всі балоти і повновласти делегатів і заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії не пізніше, як у вівторок, 15-го квітня 1941.

Виконавчий Комітет У. Р. Союза

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Й.! УВАГА!

Хор Українського Народного Дому в Рочестер при участи Хору св. Йосафата

— влаштовує —

КОНЦЕРТ

В ЧЕСТЬ ПРОФ. ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ

В СУБОТУ, ДНЯ 5-ГО КВІТНЯ 1941 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,

831 Joseph Avenue, Rochester, N. Y.

Лев Сорочинський, диригент-гість.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОД. 8:15 ВЕЧЕР. — ВСТУП 50 Ц.

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ. Партитура на фортепян з текстом $2.50

АЛЬБОМ СТРІЛЕЦЬКИХ ПІСЕНЬ. На фортепян з усіми словами 2.50

УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ. На фортепян 2.00

UKRAINIAN BAZAAR
2248 Grayling Avenue
Detroit, Mich.

ПРИЙДІТЬ ДО НАС І РОЗМОВТЕСЬ ПО УКРАЇНСЬКИ З УКРАЇНСЬКИМ ПРОДАВЦЕМ

Виставляємо на ПРОДАЖ всі наші вповні відновлені УЖИВАНІ АВТОМОБІЛІ і ТРОКИ. Не тільки АВТОМОБІЛІ і ТРОКИ на нашим просторім подвірі, але таксамо НАЙЛІПШІ УЖИВАНІ АВТОМОБІЛІ під дахом у нашім складі уживаних машин. Не зважаючи на низькі ціни, продаємо кожний НЮАРК МОТОР АВТОМОБІЛ і ТРОК з нашою

БЕЗУМОВНОЮ ГАРАНТІЄЮ ЗВОРОТУ ГРОШЕЙ

NEWARK MOTORS

Авторизовані продавці

PLYMOUTH • • • DE SOTO
INTERNATIONAL TRUCKS
432-442 South Orange Avenue
Newark, N. J.
Phones: MA. 3-5251 & MA. 3-5252
Питайте за Мирославом Вакулінським

ЗБІЛЬШЕННЯ АРЕШТІВ У ПОЛЬЩІ

Німецька влада збільшила арешти в Польщі. Концентраційні табори переповнені. В краківському таборі є 20,000 увязнених. Померло вже в ньому три тисячі. В Кракові з 100 тисяч жидівського населення вислано 85,000. Решту, переважно ремісників, поставлено до праці на німців.

В. Винниченко

ОЙ, ВИПИЛА, ВИХИЛИЛА . . .

Сьогодні вітер — пан над небом, степом, над усім містом. Небом жене кучугури жовто-білих хмар, перевертає ними, як перинами, сіє хмарянним борошном по небесній блакиті. Степом суне величезні запони пороху, затуляє ними сонце, обгортає сірим, бурим волоком усе місто внизу. І будинки, церкви та сади, — неначе спіймана в той волок риба та жабуриння, — ледве проглядають крізь плетиво пилу.

Люде на вулицях низенько схиляють голови перед панованням, почтиво держаться за шапки і жмуряться, кривляться, кліпають очима. Дерева хиляться всі в один бік, усі трусяться і всі хочуть від страху до землі прилипнути. Дахи скриплять, тини тріщать. Кури позабивалися попід повітки та паркани, а горобці позатихали та понашорошувались у затишку. А пан гуде, а пан шипить, свистить, гасає. І ні впину йому, ні перепони нема.

Що пан, то пан, та не над усіми. Гришка, Муся, Котик та Юшка ані трошки не бояться його. Він і так, він і сяк, то з одного боку хапне лапою, то з другого метне хвостом, то згори налетить, то зпіднизу підкотиться, — шкода, ніяк не дістане: бо захищають їх дві високі стіни довжелезних амбарів, що сходяться отут гострим кутом. А в самому гостряку того кута і сидить собі вся компанія, наче на печі. Перед ними пустир, за пустирем унизу місто, над головами хмари пороху, в поросі скажено женуть папірці, піря, солома, а компанія собі полежує, посвистує, покурює. А хотіли б, то й у "пувички" (ґудзики) грали б собі. Та поки що не грають, — нехай Ланка надбіжить.

Тепер між собою не хочеться грати. Тільки з Ланкою і тільки проти неї! Навіть Юшка Ланці закадика. Бо й у нього ж, паршива, повигравала усі ґудзики, не пожаліла. І скільки вона тих "пувичок" понавигравала у всіх, так аж страх! Повні кишені раз-у-раз до дому носить. Котика дома вже два рази сильно били за те, що з усіх штанів, пальт, кохтин ґудзики пообрізував. Муська попрогравала всі сімаки, що збирала одночасно з Гришкою. А сімак же — не "пувичка", як який, то й десять, а то й двацять ґудзиків вартий. Гришка своїх не програв, то правда, так йому добре: в батьків своя крамниця, — забрався, як ніхто не бачить, і набрав ґудзиків, скільки схотів. І не треба сімаків розмінювати, щоб програвати Ланці.

І що то таке з тою Ланкою сталося?! Як сказилася, — майже ж не буває тепер, щоб вона програла, щоб не поцілила в ямку. Як ні далеко "пувичка" від ямки, неодмінно зажене. Якось так, неначе кішка, уся збереться, наїжиться, очі гострі, пальці скручені, — клац ними й "пувичка" як по нитці просто в ямку біжить.

Та й уся вона тепер інша стала: така важна, та стара, та хазяйновита, та задавака. На вулицю, чи в степ, чи навіть на річку її й не докличешся. Куди там, — адже ж вона — хазяйка тепер! Як занедужала мати на ноги, та ні на базар сама, ні до печі, нікуди не може ступити, так з того часу Ланка й загнула кирпу. Бо вона ж тепер і на базар ходить, і обід варить, і хати прибирає, і воду таскає. Та ще й материну роботу закащикам розносить. А мати тільки за машинкою сидить та шиє. (Скільки то тих виграних Ланкою ґудзиків понашивала вона, ой-ой-ой!)

Одно слово, стала хазяйкою на всю губу. А саме ж таке, що ще тільки першу класу скінчила. Вісім літ усього, а задається на всі вісімнацять. Подумаєш, яка штука: на базар ходити! Кожний ходив би, коли б у матері ноги захворіли. Але треба тільки подивитися, як вона пишно до дому зі своїм кошиком вертається. В кошику тому дві цибулини, три картоплини та рудий іржавий оселедець, а пихи в "хазяйки" стільки, наче ввесь базар з собою забрала. Котик раз хотів зазирнути чи витягнути щось з того кошика, та Ланка так гепнула його кошиком у живіт, що аж ноги задер бідний хлопець.

Ну, а найдошкульніше було те, що обгравала ж усіх, наче овець стригла. І шкода ґудзиків, і дивно на себе, і соромно: що ж це, всі вони гірші за неї, чи що?!

— Та даваймо грати. Ланка, мабуть, не прийде. Бо вітер. А як вітер чи дощ, так у матері ноги дуже болять і Ланка воду парить.

Котикови не терпиться і дуже кортить швидше пограти на ті ґудзики, що позрізав учора з рукавів у гостей. Гостей найшло вчора таки чимало до батька, парко, душно було, піджаки поскидали, от він і поживився. І пувички такі ловкі, блискученькі. Правда, всі маленькі, бо з рукавів. Та з передів небезпечно було зрізати, відразу помітили б.

Але Мусі не хочеться грати без Ланки. Ну, що за щастя виграти в Котика, чи в Юшки, чи навіть у Гришки. От у Ланки, оце так! Та понагравати-понагравати в неї стільки, щоб аж скорчилась від досади ота скупердяга й задавака!

Ну, коли так, то Котик сам з собою починає грати. Вітер часом заскокує й надимає йому міхуром сорочку на спині та задирає, як курці хвостачуба ззаду. А всі лежать під стіною і ліниво дивляться на нього.

Аж от раптом чується збоку крик: "Агов!" Усі швидко повертаються в той бік: Ланка! Біжить і на бігу косиці свої на голові вмощує. А їх у неї така сила і так вона їх круг голови обмотує, що то вже й не голова, а неначе плетений з темної лози кошик, перевернутий догори денцем.

Та от, і до компанії вибігає тепер уже не так, як раніше. То, бувало, як вирветься на вулицю, то з радости аж танцює вся. Кругле личко грає ямками на щоках та підборідді, кирпатенький носик задиркувато стирчить догори, очі прискають сміхом, як з двох сикавок. Та смішна така: підіпреться, бувало, одною рукою в бік, у другу ганчірочку (замісць хусточки) і, підтанцьовуючи, загонисто виспівує:

"Ой випила, вихилила,
Сама себе похвалила,
Бо я панського роду,
Пю горілочку, як воду."

Зовсім так, як часом співала її мати, коли ноги не боліли та під чаркою була. Так само навіть хитренько одно око прижмурює, ніжкою пристукує і підморгує.

А тепер не співає, не підморгує, а до гри вибігає, як до роботи. Швидше, швидше давайте награти їй пувичок і вона знову побіжить до дому пришивати їх закащикам. А зелені, як у кішки, очі її так і ходять, так і колять від жадности. А така ж була славна, весела та дружна, — перша, бувало, всякого з біди виручить, собі бебехів від матері заробить, а товаришеви поможе. А тепер, як у хазяйки пошилася, — еге! — у товариша останнє забере.

Ланка підбігає, нашвидку обводить усіх оком, заклопотано зиркає на небо (скільки, мовляв, часу має на "роботу"), і хитає головою на ямку:

— Давайте грати, чи що?

І вже виймає з кишені свого плесканого сімака, що його й чорт не зажене в ямку, крім неї самої.

— Давай, — устає Гришка й обережненько відкладає свою коробочку з сімаками під стіну. Тими сімаками, що в коробочці, він ніколи не грає, бо це в нього не прості сімаки, а "калекця". Там є такі сімаки, що тільки самі генерали носять і ці в одної душі в їхньому городі нема: золоті, великі, з крилами та лапками. За один такий сімак сто пувиць дай, та й то не купиш. Ланка вже підсипалася, щоб виграти в Гришки сімаків з коробочки, так Гришка не дурний, нізащо не грає на них.

Тінь від амбарів пересувається вже за ямку і сонце тепер ні в голову не пече, ні в очі при грі не бє.

Грають тільки Муся, Котик, Гришка та Ланка. А Юшка — ні, бо в нього ні одного ґудзика нема. Ще вчора відірвав останнього від своїх штанів і застібається тепер цурупалком.

Ну, Ланка, розуміється, зараз же вся наїжується, як кішка за горобцями, губи стають тоненькі, очі вузенькі та колючі. І кидає вона свого проклятого сімака так, що все він або в саму ямку поціляє або найближче до ямки падає. А вже як чий ґудзик найближче до ямки, тому першому й заганяти інші "пувички" в ямку. Ну, а на це Ланку мама родила: один за одним, один за одним, так і біжать зпід її пальців усі ґудзики в ямку. Майже нікому й бити не дає!

У Гришки губи, вуха і лице стають червоні-червоні, як Мусине намисто. А вії через те ще жовтіші та пухнастіші. Він уже й доріжки від ґудзиків до ямки рукою розмітає та губами продуває, і пальці так само, як Ланка, складає, коли бє, і оком довго-довго виміряє. Та все ні до чого, — Ланка зпід носа видирає!

— Не хочу більше грати! — каже нарешті Гришка й відходить до своєї коробочки.

Гришка — добрий і мягкий, але дуже не любить бути у чому небудь позаду когось. Тоді він стає не то сумний, не то ображений і все дивиться кудись вбік своїми сивими, у жовтих віях, очима.

— От так-о! — дивується Ланка. — А хто ж казав, що на цей раз живою мене не випустить? Хвалився, що й сімака мого виграє, а сам тікає.

Хитра паршивка: ото, щоб тільки підюжити, щоб розсердився та знову грав. Та Гришка не піддається:

— Казав, то й казав . . .

А сам бере в руки свою коробочку, й починає розглядати сімаки.

(Дальше буде)

digitized by ukrbiblioteka.org

OUR AMERICAN PAGE

Mail contributions to 524 Olive Street, Scranton, Pa.

REVISED LABOR REGULATIONS ISSUED

Amended regulations defining the term "area of production," as used in the Fair Labor Standards Act, have been issued by General Philip B. Fleming, Administrator of the Wage and Hour Division, U. S. Department of Labor, it was announced recently by Frank J. G. Dorsey, regional director for the Division in Pennsylvania and Delaware.

"In the Federal Wage-Hour law, employees 'employed within the area of production as defined by the Administrator,' are partially exempt from the hours provisions of the Act under Section 7(c) and from both the minimum wage and maximum hours provisions under Section 13(a) (10) in the processing of certain specified agricultural commodities," Mr. Dorsey said.

"The new definition exempts employees engaged in establishments employing ten or fewer employees in the exempt operations and drawing the commodities from farms in the 'general vicinity.' No other establishments will be within the 'area of production.'

"These regulations thus make applicable the definition previously issued for fresh fruits and vegetables to all agricultural and horticultural commodities. In addition, the amended regulations continue in effect the definitions previously issued, pursuant to hearings duly held, for dry edible beans and Porto Rican leaf tobacco, pending future investigation and revision.

"The new regulations will supersede the previous regulations which defined the 'area of production' by limiting it to (1) establishments in towns of less than 2,500 population and receiving their commodities from farms within ten miles of such establishments, and (2) establishments employing not more than seven employees in exempt operations.

"Reconsideration of the old regulations was sought on the grounds that the limitations, particularly the ten-mile radius, narrowed the market outlets for many farms and restricted the area in which many operators could purchase agricultural commodities without suffering a competitive labor cost disadvantage. It was also felt that the population limitation excluded many plants in small and middle-sized towns and cities which were surrounded by producing areas.

"It was further argued that the limitation of seven or fewer employees in the old regulations should be changed to a limitation of ten or fewer employees. Since it is believed that such a change will carry out the congressional purpose of exempting a number of rural plants located close to the farm, which are not now exempt, the change has been incorporated into the new regulations.

"With respect to the new regulations, General Fleming has stated that in his opinion they will produce a minimum of discrimination and economic dislocation between competitors engaged in similar operations and between the same classes of labor. Further, he believes, the new regulations will aid in carrying out the declared purpose of the Act to eliminate substandard working conditions.

"When hearings on the 'area of production' definitions were held in Washington, many farmers and representatives of farming organizations in Pennsylvania and Delaware attended to express their views on the subject."

KOSHETZ CONCERT PLANS NEARING COMPLETION

Final plans are now complete for the concert which the Ukrainian Civic Center Choir is giving in honor of Prof. Koshetz on April 5th. The concert committee, which consists of James Bratush, Harry Bodnar, Steve Sydor, Anne Lucyshyn, Sophie Doroffy and Catherine Fedkew, is particularly pleased over the fact that Prof. Koshetz himself will be present that evening.

Appearing on the program will be the Ukrainian Civic Center Choir directed by Sophie Doroffy and the St. Josephat's Choir under the direction of Alexander Lawriw. There will be a few words of welcome delivered by a member of the committee, and talks will be given by Miroslav Sichinsky, president of the Ukrainian Workingmen's Association, and Father Basil Turula of St. Josephat's Church. Completing the program, the combined choruses will offer several selections directed first by Sophie Doroffy, then by Alexander Lawriw, and finally by the guest conductor, Leo Sorochinsky, former assistant to Prof. Koshetz and now conductor of the SS Cyril and Methodius Choir of Olyphant, Pa. Mr. Sorochinsky lived in Rochester for a number of years when he directed a mixed chorus here, and he is sure to receive a warm welcome back.

C. F.

WAGE-HOUR RESTITUTIONS FOR FEBRUARY

Restitution for back wages and unpaid overtime, under the Fair Labor Standards Act, amounting to $67,742.91 for 3307 employees in Pennsylvania and Delaware was computed by the Wage and Hour Division, U. S. Department of Labor, during February, it was announced by Frank J. G. Dorsey, regional director in the two states.

Of this amount, Regional Director Dorsey said, $64,920.00 was agreed to by employers after inspections of their establishments had revealed failure to pay the minimum wage of 30 cents an hour and failure to pay time and a half for overtime after the first 40 hour a week. The balance—$2,822.46—was fixed by court action for 291 employees, he said.

During the month 290 complaints against establishments were analyzed in the regional headquarters at 1216 Widener Building, Philadelphia, Regional Director Dorsey said. Violations were indicated in 217 complaints, 68 were dropped because of no violations, establishment not covered by the Federal Wage and Hour Law, or firm out of business, while five went into the "doubtful" file, pending further checking for coverage, he said.

Inspectors of the region made 277 investigations of establishments during the month, he added.

The total amount of restitution computed back to the effective date of the Act—October 24, 1938—in the two states is $472,115.30 for 25,944 employees. Inspectors have made 3,327 investigations and 7,086 complaints have been analyzed, showing 5,160 apparent violations, the regional tabulation shows. Fines totaling $25,075.00 have been assessed by Federal courts in the two states, and the courts have ordered restitution amounting to $42,643.05 for 2,805 employees.

AMONG BOOKS

WHAT THE CITIZEN SHOULD KNOW ABOUT THE NAVY . . . by Hanson W. Baldwin . . . W. W. Norton & Co., Inc., publishers . . . $2.00.

Hanson W. Baldwin is on completely familiar ground when he writes of the Navy. He is a graduate of Annapolis, and is now the naval specialist of The New York Times.

As a result "What the Citizen Should Know About the Navy" is an informative, up-to-date and complete book about the first line of defense of the United States. If anything, it is too complete, and at times encyclopedic. Pages of tables, diagrams and statistics lent to a textbookish atmosphere that is barely dissipated by a brisk, running narrative. Every conceivable phase of naval operations seems to be covered by the author.

The book opens with a general discussion of the importance of sea power.

It goes on to tell the life of the enlisted man in the Navy; his training, pay, chances for advancement and life aboard ship. As to the latter, it seems inconceivable that anybody would willingly join the Navy knowing the daily schedule he must follow. As presented by Mr. Baldwin, it goes something like this: up at 4 a. m.; breakfast; shine the brightwork; knock off the brightwork; inspection and setting up exercises; general drill; dinner; sweep decks; drill; sweep down; knock off brightwork; clear decks; supper; sweep decks; scrub clothes; drill; and so to bed. The impression is given that the decks of a battleship must soon be worn thin by such continual sweeping.

The author goes on to tell of the naval officer; his pay, training, duties and chances for advancement. An interesting matter for discussion is brought up here, although Mr. Baldwin neither condemns nor condones but follows the policy of general statement of fact. There is decided social discrimination between the Naval Academy graduate and the non-graduate. Two officers may be of the same rank, but if one is a graduate of Annapolis and the other is not, a definite gulf remains between them. The first may rise to a high commission, while the second has little chance of doing so.

Definite cliques of Naval Academy graduates are found which are impregnable to non-graduates. This system is obviously open to adverse criticism and has recently been attacked in magazine articles.

The various types of fighting ships are next discussed so that the reader will know the difference between a battleship, a battle cruiser, a destroyer and a cruiser. The fleet as a whole is taken up along with the elements of tactics and strategy. Fortunately the author writes clearly enough so that the reader is not lost in a maze of naval techniques.

The importance of naval bases, the relationship of air power to sea power, and the problems of equipment and communications are all taken up in this book.

"What the Citizen Should Know About the Navy" is a book that should interest any man or boy who has ever thought about signing up for a term in the navy. As a handbook of naval information it is excellent. And once the reader has finished this book, he can indeed think himself well acquainted on naval matters.

Bernard Smith

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УКР. РОБ. СОЮЗА

ВІДДІЛ 28, НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори в суботу, 5 квітня, в 8-ій веч., при 334 Іст 14-та вул. Проситься всіх членів і членкинь прийти, бо будуть передконвенційні наради. Добре буде як кожний вискаже свою думку, в який спосіб може скріпитись наша організація, У. Р. Союз.
В. Бербець, секр.

ВІДДІЛ 32, ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Збори в неділю, 6 квітня, в 12:30 в полудне, в домі Українських Горожан, на Френклин вул.
Т. Радинський

ВІДДІЛ 34, ГИНСДЕЙЛ, Н. Г. Збори в неділю, 6-го квітня, в 2-ій попол., з причини, що на 13-го припадають латинські свята. Проситься всіх прийти в означений час. Уряд

ASSEMBLY 55, CHICAGO, ILL. Meeting will be held Sunday, April 6th, 3:00 p. m., at 940 West 33rd St. All members are urged to attend.
Anna Hawrysz

ВІДДІЛ 58, ЧОРЧВИЛ, Н. Й. Збори в неділю, 6 квітня, в 2-ій попол., в домі т. Николи Перчика, Пайн Гил Роуд, Спенсерпорт, Н. Й. На цих зборах будуть важні справи. Проситься всіх прийти в означений час. Хто не прийде на ці збори, буде караний 1 долара, згідно з ухвалою минулих зборів.
В. Коломиєць, секр.

ВІДДІЛ 79, НЮ ЙОРК, Н. Й. Квартальні збори в суботу, 5 квітня, в 8-ій веч., при 30 Іст Сема вул. Обовязком всіх прийти.
Гр. Тернопільський, фін. секр.

ВІДДІЛ 82, БРУКЛИН, Н. Й. Збори в суботу, 5 квітня, в 8-ій веч., при 724 Ленард Стріт. Обовязком всіх прийти, бо є важні справи. Неявившийся член або урядник будуть покарані по статуті.
М. Андрейко, секр.

ВІДДІЛ 86, ШИКАГО, ІЛЛ. Збори в суботу, 5 квітня, в 7:30 веч., там, де все. Секр.

ВІДДІЛ 94, ІСТ ГЕМПСТЕД, Н. Й. Збори в четвер, 3 квітня, в 8-ій вечером, при 37 Фінмор Евню. Буде звіт з контролі книжок. Проситься всіх членів і членкинь прийти на ці збори в означений час.
Л. Сороокскі, секр.

ВІДДІЛ 130, НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори в суботу, 5 квітня, в 8-ій веч., в друкарні Просвіти, 46 іст Сема вул.
Ю. Кафтан, секр.

ВІДДІЛ 166, БАУНД БРУК, Н. ДЖ. Повідомляється членів, що дня 2-го березня вибрано п. Марію Перчишин, як делегатку на Десяту Головну Конвенцію У. Р. Союза, а Василя Резняка заступником. Слідуючі збори в неділю, 6 квітня, в 1-ій попол., на Норт Стріт. Проситься усіх прийти в означений час.
Гр. Семчишин, секр.

ВІДДІЛ 221, КЕМДЕН, Н. ДЖ. Збори в неділю, 6 квітня, в 2-ій попол., там, де все. На ці збори мають прийти всі члени. Будемо обговорювати справу проекту на 10-ту Конвенцію У. Р. С. Хто не прийде, буде караний по статуті.
Д. Завойський, секр.

ASSEMBLY 233, LACKAWANNA, N. Y. Meeting will be held Wednesday, April 9th, 7:00 p. m., at 168 Steelawanna Avenue. All members are requested to be present.
Pauline Knihinicki, secretary

ВІДДІЛ 248, ЛІ СЕНТЕР, Н. Й. Збори в неділю, 6 квітня, в 1-ій попол., в домі т. Гр. Свердана. Проситься всіх прийти на час і заплатити свою належитість до У. Р. Союза і товариства. В противнім разі не вишлемо розмету. Щоб потім не було нарікання. Г. Мельничук, секр.

ВІДДІЛ 282, НЮАРК, Н. ДЖ. Збори в середу, 9 квітня, в 8-ій веч., при 160 Спрингфілд Евню (другий поверх). Проситься всіх членів і членкинь прийти і заплатити свої вкладки. Д. Легкий, секр.

ASSEMBLY 289, DETROIT, MICH. Meeting date advanced one week to Sunday, April 6th, 1:30 p. m., due to the American Easter. Meeting will be held at the Ukrainian Michigan League Home, 6690 Michigan Avenue. Activities Committee will reveal program for the remainder of this year.
Stephen G. Dobryden, president

ПЕРШИЙ НАРОДНИЙ ПОГРЕБНИК на Филаделфію й околицю

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
Cor. Franklin & Brown Sts., Philadelphia, Pa.
Tel.: Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Союз Американсько-Українських Виборців
— скликає —
НА НЕДІЛЮ, ДНЯ 6-ГО КВІТНЯ 1941 РОКУ

ВИБОРЧЕ ВІЧЕ

В ГАЛИ UKRAINIAN CENTER,
180 William Street, Newark, N. J.

ПОЧАТОК ВІЧА В ГОДИНІ 2:30 ПОПОЛУДНІ

На вічу будуть представлені і обговорені важні справи, як: вибори комишенерів м. Нюарку; політична організація українців в Нюарку й околиці, її конечність і цілі; наші біжучі завдання в Америці.

Будуть промовляти: Ассемблимен М. Вагнер, Джерзи Сити, Н. Дж.; Т. Каськів, В. Кузів, І. Воробець, др. М. Янкович.

На це віче закликає і запрошує усіх громадян і громадянок —

Союз Американсько-Українських Виборців.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й.! УВАГА!

До Українського Громадянства м. Ню Йорку!

Українські організації, Ню Йорку, обєднавшись для будови нового Народного Дому, заснували одну організацію "Американсько-Українська Національна Централя" і скликають в тій цілі —

ПЕРШЕ ОРГАНІЗАЦІЙНЕ
ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ВІЧЕ

НА НЕДІЛЮ, ДНЯ 6-ГО КВІТНЯ 1941 РОКУ
ДО ВАШИНГТОН ІРВІНГ ГАЙ СКУЛ,
при Ірвінг Плейз і 16-ій вулиці, Ню Йорк, Н. Й.

Саля буде відчинена вже в 2-ій годині пополудні на те, щоб до години 3-ої, коли зачнеться віче, всі його учасники мали нагоду зареєструватись.

На тому вічу буде представлений перед зібраним громадянством нововибраний уряд цеї організації.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ

Тимчасовий Комітет

НА ВЕЛИКДЕНЬ

. . . АБО Й КОЖНОГО ДНЯ . . .

НЕ ТРЕБА БУТИ БАГАТИМ ЩОБ ПИТИ БАГАТУ Old Quaker

PINT $1.08 #382
4/5 QUART $1.70 #369

Чиста житнівка. Разом з податком. У всіх стейтових складах.
THIS WHISKEY IS 4 YEARS OLD. 90 PROOF.
Copyright 1941, The Old Quaker Company, Lawrenceburg, Indiana.

ФУТРА
МИХАЙЛА ТУРАНСЬКОГО
SPRING IS HERE

Be prepared to greet the Easter Holidays with your new ensemble topped off with an elegant looking Fur Scarf, Cape or Jacket.

We have on hand a variety of Fur Scarfs, Capes and Jackets in all types of furs. Exclusive but priced within your budget. No extra charge for Jackets made to your individual measurements or style.

Come in now to be prepared to step out dressed for the Spring Parade.

Michael Turansky
350 7th Avenue New York, N.Y.
Between 29 & 30 Sts., 16th Floor
Lackawanna 4-0973
Daily to 6 P.M. Saturday to 3 P.M.